

[Ragnhild Andersen.]

dette punkt. Jeg er enig i, at nøjes man med at regulere renten fra 1. oktober i år, giver man ikke rentemodtagerne det, man har givet dem tidligere, idet man har inkluderet prisstigningerne fra januarpristallet til juli-pristallet i beregningerne og givet rentemodtagerne dækning herfor i de eengangstillæg, der er blevet udbetalt. Men jeg vil gerne sige til den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Kaj Andresen, at mit parti netop derfor stiller forslag om en måneds ekstra rente til rentemodtagerne som erstatning for de savn, de har måttet lide, og den ekstra gæld, de har måttet påtage sig i denne periode, hvor de kun fik de ringe beløb, og hvor priserne på alt muligt er steget, hvor de satte sig i gæld, fik nye vanskeligheder og ikke kunne få udført nogen af de småforbedringer, som nu engang lejlighedsvis skal til, såsom reparation af fodtøj og andre ting. Det er rimeligt og betimeligt, at rentemodtagerne for den 20 points stigning, der har fundet sted i denne periode, i mere end et halvt år, får en måneds ekstra rente som erstatning for prisstigningerne, og jeg tilråder den ærede ordfører for socialdemokratiet at overveje, om det ikke ville være rimligt, om hans parti gik ind for mit partis forslag herom. Det ville jo netop være i overensstemmelse med den ærede ordførers udtalelse om, at skal der være nogen som helst realitet i talen om, at den sociale standard ikke må forringes, må der ske andre ting end det, ministeren har foreslået. Men så må man gå ind for at give rentemodtagerne en måneds ekstra rente.

Den ærede ordfører var også inde på spørgsmålet om folkeforsikringskommissionen og udtalte, at alle de ønsker og krav, som rentemodtagernes organisation har fremsat, de 14 punkter om aldersgrænsen, taksterne i de forskellige landkommuner, indtægts- og formueforhold, fradragsregler og andre ting, burde gå ind i kommissionens overvejelser; det var kommissionen, der havde ansvaret derfor. Jeg har intet at indvende imod, at disse krav fra rentemodtagerne henvises til folkeforsikringskommissionen, men så må de opgaver, denne kommission har fået overdraget af den daværende minister, forandres noget, for der er ikke noget om, at kommissionen har fået til opgave at ændre de nuværende grundbeløb. Også andre ordførere har været inde derpå.

Det, kommissionen har til opgave, er at undersøge, hvorvidt man kan nå frem til en tvungen eller frivillig overbygning på den renteordning, som allerede i dag består.

Derfor er det urigtigt at have sådan en stor bøtte, hvori man kan smide det hele og sige, at det sorterer under kommissionen. Nej, som landet ligger i dag, sorterer disse spørgsmål ikke under kommissionen. Skal de sortere under den, må den højtærede minister træffe nye forholdsregler — og jeg har ikke noget imod, at det sker.

Den ærede ordfører var også inde på spørgsmålet om fodtøjsrabatten, og jeg er ganske enig i, at rigsdagen ikke kan sidde dette ønske fra rentemodtagerne overhørig, når fodtøjspriserne er steget, som de er, og når disse stigninger slet ikke indregnes i pristallet. Man har iøvrigt en ordning, i henhold til hvilken man giver rentemodtagerne erstatning for den stigning, der fandt sted i kød- og flæskepriserne, da maksimalpriserne blev ophævet, og man kan naturligvis på samme måde, ganske konkret, give rentemodtagerne dækning for de stigninger, der går udenom pristallet på den ene eller den anden måde. Det giver jeg min fulde tilslutning.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen fra venstre sagde, at de gamles kår må stå i nøje forbindelse med samfundets stigende velstand; og vi står ikke i en periode med velstand — sagde det ærede medlem. De gamle må forstå og bør forstå, at deres vilkår må afpasses efter erhvervenes afkastningsevne og samfundets økonomi. Det var høje ord, ærede medlem, og de lød jo meget højt. Men hvordan er erhvervenes afkastningsevne? Hvordan er f. eks. landbrugs-erhvervets afkastningsevne? Ja, den er slet ikke så ringe. Erhvervenes afkastningsevne har været stigende både i industri og landbrug i de senere år. Det ærede medlem kan ikke komme her og påstå, at aktieselskaber, banker og erhverv giver forfærdelige under-skud eller har ringe tider, og at rentemodtagerne derfor må finde sig i de nedskæringer, de har fået. Det ærede medlem må erkende, at netop for industrien har der været gode afkastningsår — og det gælder også for landbruget —, hvilket skulle betinge bedre vilkår for rentemodtagerne. Men det ærede medlem brød sig ikke om at sige, at der er visse andre felter, som det ærede medlem foretrækker at bevilge pengene til, nemlig til militærudgifter. Det var der forøvrigt ingen af ordførerne, der sagde, men det er jo sandhed, at på det område boltrer man sig, medens man samtidig sparer og spinker på udgifterne til rentemodtagerne.

Også det ærede medlem hr. Thestrup afviste de forslag, der er stillet fra mit partis side. Det ærede medlem sagde alligevel: vi ønsker skam, selvom vi afviser de kommu-